

κείμενο 13ης αγωνιστικής:

Κάθε άνθρωπος που υποφέρει από τη φτώχεια και τη δυστυχία, την τυραννία και την καταπίεση, θα έπρεπε να λαχταράει την αναρχία. Όλοι οι άντρες κι όλες οι γυναίκες που αγαπούν την ελευθερία και τη δικαιοσύνη θα έπρεπε να βοηθήσουν να πραγματοποιηθεί η αναρχία... Berkman

Όταν βρισκόμαστε μπροστά σε κοινωνικές συνθήκες όπως οι τρέχουσες που ζούμε, είναι αδύνατον να μείνουμε αμέτοχοι ή ουδέτεροι χωρίς να ξεπέσουμε στο πιο ελλεινό αίσχος. Αντίθετα, αν μας ενδιαφέρει να δικαιολογήσουμε το χαρακτηρισμό του «ανθρώπου» που μας αποδίδεται, εκτός από τη βιολογική μας υπόσταση, οφείλουμε να επιλέξουμε το δρόμο της ελευθερίας, της ισότητας και της αλληλεγγύης. Πιο συνοπτικά, το δρόμο της αναρχίας.

Αναρχία, λοιπόν, δε σημαίνει χάος, σύμφωνα με την κοινότερη συκοφαντία, αλλά, αντίθετα, κοινωνία χωρίς ιεραρχία και κυριαρχία. Κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, χωρίς φόβο και καταπίεση. Οργανωμένη και τακτοποιημένη ελεύθερα και ισότιμα από τους ίδιους τους ανθρώπους που την απαρτίζουν. Κοινωνία χωρίς αφεντικά και κράτος, όπου η ελευθερία του ενός βρίσκει την επιβεβαίωσή της στην ελευθερία των άλλων και στην ισότητα όλων. Συλλογική ιδιοκτησία που θα πει συμμετοχή όλων ελεύθερα και ισότιμα τόσο στην εργασία όσο και στην ευημερία. Τα εγκλήματα που γεννούν η κυβέρνηση, η καταπίεση και η αδικία, η ανισότητα και η φτώχεια, θα χαθούν όταν επικρατήσει ο αναρχισμός. Μια αναρχική κοινωνία είναι αυτή που θα δημιουργεί τα δικά της νοήματα και τις δικές της αξίες, χωρίς να χρειάζεται την επικύρωση επιουράνιων και επίγειων αφεντάδων.

Είμαστε βέβαιοι ότι οι άνθρωποι μπορούν να πάρουν τις τύχες τους στα χέρια τους, αρκεί να το θελήσουν. Η ανθρώπινη ιστορία είναι γεμάτη με κοινωνίες ιεραρχικές και ετερόνομες, αλλά και με παραδείγματα κινημάτων που τόλμησαν να αμφισβητήσουν μακρόχρονους θεσμούς, όπως την απόλυτη κυριαρχία του μονάρχη, την υποταγή στη θρησκεία και τη πατριαρχία και που αγωνίστηκαν για μια ζωή πιο ελεύθερη. Αυτών των κινημάτων καρπός (θέλουμε να) είμαστε και θέλουμε να συνεχίσουμε και να επεκτείνουμε το έργο τους μέχρι τη συγκρότηση μιας ελεύθερης κοινωνίας, αλλά και ύστερα από αυτήν.

Βλέποντας διαρκώς γύρω μας την αθλιότητα και την ανισότητα, τον πόλεμο που μαίνεται τόσο κοντά μας δολοφονώντας κι εκτοπίζοντας αναρίθμητες ψυχές αναρωτιόμαστε: Πότε επιτέλους θα μπορέσουμε οι καταπιεσμένοι κι εκμεταλλεζόμενοι της γης να δούμε ότι οι ρίζες της δυστυχίας μας δεν βρίσκονται στον ουρανό ή στο κακό μας ριζικό, αλλά ότι είναι μπροστά στα μάτια μας; Πότε θα αντιληφθούμε ότι το να αλλάζουμε κυβερνήτες σαν τα πουκάμισα δεν θα δώσει λύση στα προβλήματά μας, αλλά απλώς θα τα διαιωνίζει; Και πότε θα καταλάβουμε ότι αντί να σιχτιρίζουμε το ένα ή το άλλο αφεντικό για τα δεινά μας, πρέπει υπεύθυνα να τους διώξουμε όλους από το σβέρκο μας και να δώσουμε εμείς αδιαμεσολάβητα τις λύσεις που επιθυμούμε;

Αγώνες στους δρόμους,.....

στις δουλειές, στις σχολές,

Όλα για όλους!

στα σχολεία, στις γειτονιές

Ομάδα του Antifa League Athens